

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ex Illvstrissimo Cardinali Bellarmino Epitome
Controuersiarum Omnium huius Aeui
Lvthero-Calvinisticarvm Sub diuersis Titulis bis
Quadripertitis digestarum**

Coppenstein, Johann Andreas

Mogvntiae, 1624

VI. De Ecclesia.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11726

num, Patriarcham Occidentis: minimè verò Caput totius Ecclesiæ. Huc vtuntur auctoritate orthodoxorum anteponentium Concilium Papæ.

AUTOR. I. Papa Caput est & singularum omnium, & vniuersæ Ecclesiæ, à Christo immediatè constitutus. 1. Sic Scriptura. Matth. 16. *Tu es Petrus, &c.* Ioann. vlt. *Pasce oues, &c.* 2. Sic Concilia. Et Chalcedonense, omnium maximum, in epistola talem agnoscit Leonem. Et Constantiense damnauit negantem id Hussium.

3. Ratio euincit. I. Papa est vnum Caput; ergo vnius Corporis: at singulæ Ecclesiæ seorsim non sunt vnum Corpus: ergo Papa est Caput vniuersæ Ecclesiæ. 2. Papa est immediatus Vicarius Christi: nam in Constantiensi Concil. Sess. 8. damnatur Wicleff id negans: ergo, ræ est Ecclesiæ visibiliter Papa; cui inuisibiliter Christus præsidet.

II. Summa Potestas Ecclesiastica nõ est in Ecclesia, vel Concilio, remoto Papa leu formaliter, siue suppletiuè. 1. *Non formaliter*; quia Ecclesia est Monarchia; iuxta Psal. 2. *Postula à me gentes, &c.* Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion. Luc. 1. *Regni eius non erit finis.* Et Ioan. 18. *Regnum meum non est de hoc mundo.* Regnum igitur Ecclesiæ ab vno regitur. 2. *Non suppletiuè*: nam in regnis humanis, vbi potestas Regi datur à populo, eadem est in populo radicaliter & suppletiuè: at in regno Christi, quod est Ecclesia à Christo collecta; iuxta Apoc. 5. *Fecisti nos Deo nostro regnum*; potestas est immediatè tantum à Christo. Hinc comparatur Ecclesia familiæ, Matth. 24. Hebr. 3. Et sponsæ, Eph. 4. 5, Et Corpori, Ioan. 10.

Et, Potestas ea Petro data est immediatè, non Apostolis: Ergo neque Concilio generali sine Papa.

Vnde Concilia egent confirmatione Papæ; quam & petierunt. Quia ea sine Papa errare possunt etiam in decretis fidei; cum Papa non possunt.

III. Papa simpliciter & absolutè est supra totam Ecclesiam, & Concilium; sic, vt in terris nullum supra se iudicium agnoscat. 1. Quia quæ Christo Capiti in Scripturis nomina tribuuntur, conueniunt & Papæ. Vt, Luc. 12. *Paterfamilias: Pastor, Ioan. 10.* Et Eph. 4. *Caput: Eph. 5. Vir & Sponsa.* 2. Quia sic Concilia consentiunt apud Bell. l. 2. c. 17.

IV. Papa etiam nec committere potest supra se iudicium coactiuum; sed solum discretiuum, vt Arbitro, non vt Iudici, cuius parendum sententiæ sit. I. Quia Potestas Papæ supra omnes est de lure diuino: at in hoc dispensare nequit homo. Hinc iudicium de Papa soli Deo est reueruatum, nec alteri committi potest.

VI. DE ECCLESIA.

QVÆSTIO XXXIII.

An soli Perfecti sint in Ecclesia?

ANABAPTISTAE sicut Calvinus *Instit. l. 4. c. 1. §. 2.* volunt cum Pelagianis, solos Perfectos efficere Ecclesiam, omni peccato carentium. 2. **CONFESSIO** Augustana *art. 7.* vult, Ecclesiam esse Sanctorum congregationem, qui vere credunt, & obedunt Deo. Et hanc internam esse Ecclesiam: Externam verò esse bonorum & malorum in vna fide & vsu Sacramentorum conuenientium.

3. **CALVINVS** *Instit. l. 4. c. 1. §. 2.* docet idem: Simulque solos prædestinatos, id est

Bb verè

verè credentes esse Ecclesiam.

SVADENT ita. 1. Quia, Cant. 4. *Tota pulchra es Amica mea. & macula non est in te.* 2. Eph. 5. *Vt exhiberet sibi gloriosam Ecclesiam, non habentem maculam.* Vide Genealog. part. 2. q. 6.

AVTOR. Concilium Milevitanum iam olim, contra Pelagianismum istum definiuit, iustos humiliter & varaciter dicere: *Dimitte nobis debita nostra.* Ambr. Serm. 16. in Pla. 118. *Non potest hoc iustus negare; quia nemo sine peccato est.* S. Aug. l. de Sp. & lit. c. ult. docet posse hominē, ex privilegio Dei vivere sine omni peccato, re ipsa tamen esse neminem, præter Christum, & l. de Nat. & grat. c. 36. B. V. Mariam. Idem l. 1. contra Pelag. & S. Greg. l. 21. Mor. c. 9. *Baptizati sunt sine crimine; sine peccato autem in hac vita neminem dixerim.*

DICO AD I. Id intelligi de anima iusti, carente mortalibus. Sic August. lib. de perfectione. Sic, Gen. 6. *Noë vir iustus fuit atque perfectus.* Phil. 3. *Quicumque perfecti sumus, hoc sentiamus.* Eph. 1. *Electi nos in iusto, ut essemus sancti & immaculati, sc. ab perpetua morte.* 2. Intelligitur de potiore parte Ecclesiæ iusta; unde fit denominatio.

Sic etiam AD II. Dico, cum Concilio Toletano, Chryl. Hieron. Theophylacto. Vel cum Aug. & Bern. talem fore Ecclesiam post resurrectionem.

Q V Æ S T I O XXXIV.

An sint in Ecclesia grandi etiam peccatores, & manifesti?

CONFESSIONISTÆ, licet damnent Pelagianos Ecclesiam ex sola iustitia constare; Item Novarianos & Donatistas, desinere solos

esse in Ecclesia circa fidem lapsos; Volunt nihilominus tria: 1. Nullum esse Veniale peccatum ex natura sua; sed omnia ex se mortalia. LUTHERVS in ass. rt. art. 32. Melancthon in Locis. CALVINVS Inst. l. 2. c. 8. §. 58.

II. CONFESSIO AVGVST art. 7. *Ecclesiam esse Sanctorum Congregationem, qui Vere credunt, & obediunt Deo.* Apologia Phippii: *Peccatores non pertinent ad Ecclesiam, nisi nomine.* Istud Pelagianum est. Finguntque duplicem Ecclesiam, Internam sancto. um, & Invisibilem, nisi oculis fidei: Externam, de nomine solo Ecclesiam convenientium bono uo ac malorum in doctrina fidei, & usu Sacramentorum. BRENTIUS; malos esse in Ecclesia, sed non se Ecclesia. sic &

LUTHERVS lib. de Conciliis, esse eam Sanctorum ait, id est, omni peccato carentium, etiam leuibus; quæ in istos faciunt, quia sunt mortalia.

III. Confessio ista art. 6. & 20. Lutherus assert. art. 32. *Omnia esse a hominibus, etiam iustificati, sunt peccata mortalia; non tamen imputantur, si adit fides.* Sic & Nouariani & Donatistæ solos fide lapsos excludunt ex Ecclesia Felium.

SVADENT istis. I. Illa 51. *Non adiciet vltra, ut pertranseat per te circumcisi sui & immundus.* Ibidem. *Recedite, exite, pollutum non ite tangere.* Et, 2 Cor. 6. *raciliam vos.* Quia enim participatio iusticia cum iniquitate? Ergo prius fiat separatio, quam receptio. Item 1 Cor. 10. *Vnus panis, & vnum Corpus multi sumus.* At quis sit extrumentum, non è paleis, Rom. 8. *Qui spiritum Christi non habet, non est eius:* At eum non habent peccatores; ergo non sunt eius membra. II. Ecclesia solum dicitur Sancta: at si & peccatores in ea forent, etiam Scelerata dici debe et. III. S. Cyrillus lib. de Vnit. Eccl. *Non habet Deum Patrem, qui Ecclesiam non habet matrem; & contra; At improbi non habent Deum Patrem.* Nam Rom. 8. *Qui spiritu Dei aguntur, hi sunt filii Dei &c.*

AVTOR. Peccatores quantoscunque dum modò sint Fideles, intra Ecclesiam esse, liquet ex S. Scriptura in meo Antichristo part. 2. q. 8. Et pluribus, in Geneal. par. 2. q. 6.

Adde quod S. Aug. tract. 6 in Ioann. ait: *Nos fatemur, in Ecclesia Catholica & bonos, & malos esse; sed tanquam grana & paleas.* S. Hieron. in dial. contra Luciferianos: *Arca Noë typus Ecclesiæ fuit: Vt in illa omnium animalium genera; ita & in hac uniuersarum gentium ac morum homines.*

nes sunt vasa aurea cum ligneis & fictilibus commorantur. Ratio: Quia, Si peccatores esse in Ecclesia desinerent; iam Prælati, lapsi quo peccato, non forent amplius Prælati; nec eis obediendum. &c.

DICO AD I. ex S. Cyrillo & Hieron. ibid. Recedere iubentur ex Captiuitate Babylonica, literaliter; nec aliam eos comprehensuram: Et; Paulus loquitur de participatione cum Infidelibus, non autem cum peccatoribus. Et; panis vnus sumus per Baptismi aquam factus, id est, vna Christiana congregatio; & in hoc consistit similitudo. Et; mali sunt membra Christi vera, etsi non viua.

AD II. Ecclesia dicitur Sancta ob Baptismum Fidei professionem, ac Vnionem Christianorum cum Capite. Et; denominatio fit a meliori parte; que potior censenda; non à deteriore. Denique tota Deo consecrata est Ecclesia.

AD III. Mens Cypriani est; non esse vllos extra Ecclesiam Filios, aut bonos. Plura apud Bell. l. 3. c. 9.

Q V Æ S T I O XXXV.

An ex solis Prædestinatis consistet Ecclesia, An etiam ex reprobis?

CALVINVS tria asserit: I. *Inst.* l. 3. c. 2. §. 3. Fidem semel verè habitam nunquãdã perdi posse; ideoq; omnem Fidelem verè prædestinatum esse. Sic & olim Iouianus, teste Hieron. libr. 2. contra Iouin.

II. Ecclesiam à solo Deo cognosci: *Inst.* l. 4. c. 1. §. 2. &c.

III. Externam esse Ecclesiam, in qua sint boni & mali,

SVADENT Istis: I. Quia, Cant. 4. Ecclesia est hortus conclusus, fons signatus, puteus aqua viuentis. &c. quæ de Electis exponit S. August. l. 5. de Bapt. c. 27.

II. Quia in Arca Noë non fuerunt, nisi ex aquis saluandi: at ea fuit typus Ecclesiæ, ait Aug. ibid. c. vlt.

III. Quia Christus non est Caput, nisi illius Ecclesiæ, quam saluabit, & in iudicio extr. sibi exhibebit immaculatam.

IV. Quia, Ioan. 10. Ecclesia est vnum Ouille: at, ait, Aug. tract. 45. in Ioann. non sunt nisi prædestinati: ergo hi soli sunt in Ecclesia.

V. Similia olim Wickleff & Huls.

AVTOR. Reprobos quoque in Ecclesia esse. 1. S. Scriptura testatur in meo Antichristo par. 2. q. 2. Ita & S. Patres: Cyp. l. 3. Epist. 3. prolixè docet in eadem Ecclesia esse triticum & zizania, vasa in honorem & contumeliam. Aug. tract. 45. in Ioan. *Secundum præscientiam & prædestinationem, quam multa oues foris, quam multi lupi intus?* 3. S. Aug. Serm. 1. de Conuers. ait Paulum fuisse prius lupum, dein ouem. Chrys. prius vas fictile, dein aureum: Iudam verò prius aureum, dein fictile. Item Iudas reprobus euasit, Act. 1. & tamen, ait Aug. in Ps. 3. filius Dei fuerat; & lib. de Vnit. Eccl. c. 13. in Ecclesia fuit, in qua & cæteri Apostoli. Malè igitur Huls fingit, Paulum semper in Ecclesia fuisse; Iudam nunquam.

4. Quia si prædestinatio sola facit esse in Ecclesia iam Turcæ, Iudæi &c. necdũ Baptizati, sed prædestinati; forent in Ecclesia, viuaque membra Christi. & nunc pij Christiani extra eam forent, si non sint prædestinati: Vtrumq; falsum; quia S. Scripturæ contrarium. De nondum Baptizatis, Rom. 8. *Qui spiritum Christi*

Bb 2 non

non habet, non est eius membrum viuum: at reprobi habent spiritum diaboli; patet ex operibus. De piis baptizatis, 1. Cor. 12. *Omnes nos in vno spiritu in vnum corpus, baptizati sumus, & potati* Gal 3. *Omnes filij Dei estis per fidem: & tamen non omnes Corinthios & Galatas fuisse prædestinatos credibile est.*

DICO AD I. Non omnia in Canticis sunt de Ecclesia intelligenda. Deinde ibi tribuitur toti, quod conuenit parti: vt Math. 27. *Litrones blasphemarunt; at vnus solus: Phil. 2. Omnes, que sua sunt, querunt, id est, multi.*

AD II. Arca in hoc typus fuit Ecclesie, quod extra eam nemo saluus: Non in omnibus, Ecclesie similis est; alioquin omnis baptizatus esset prædestinatus, quia 1. Pet. 3. *Baptismus confertur cum Arca.*

AD III. Christus est Caput Totius Ecclesie; non partes saluandæ solum ex gratia & merito; sed & damnandæ ex iustitia sua erunt.

AD IV. In ouili, præter oues, sunt etiam reprobi hædi, Math. 25. *Oues autem dicuntur tam reprobi, quam iusti: vt & Ezech. 34. de sanis ouibus & ægris dicitur: de omnibus, Ioann. vlt. *Pascite oues.* Psal. 73. *Iratus est furor tuus super oues pascuaturæ.**

Q V Æ S T I O XXXVI.

An Ecclesia sit Visibilis?

LUTHERANI, estc Friid. Scaphylo in Apol. 1. par 2. *Locuerunt Inuisibilem; Deinde ob absurda secuta, clam in hoc conuenerunt; Nomine esse Visibilem, Re inuisibilem.* LUTHERVS *ib. de seruo arb. (obicitur enim Melanchthoni; Incredible, Deum tam diu Ecclesiam deseruisse: & spondit, Deum nunquam deseruisse; sed eam non esse hanc Papiſticam; Paucos piros esse Eccle-*

siam; non illam qua vulgo dicitur Ecclesia: & vtrumque semper in mundo sic fuisse. Libro cont. a Catharino: *Ecclesia, ut, esse Spiritum, & solum a fide perceptibilem, Lib. de Miss. pr. uata abrog. part. 1. Quis Ecclesiam rebus monstrabit, cum sit occulta in spiritu, & solum credatur.* Vnde Credo Ecclesiam Sanctam? *Migdeburg. fi. Cent. 1. l. 1. c. 4. Veram Ecclesiam dicunt esse cœcum exiguum; numerolum falsum; sicut, qua intratus, porta angusta est, & lata. Melanchth. in Locis: Ecclesia est Visibilis; at iuxta Dei verbum, soli electi & à Deo illuminati sunt Ecclesia. Sic & cæteri.*

CALVINVS *Instit. l. 4. c. 1. §. 7. Bisariam de Ecclesia S. l. itera loquuntur; Internam intelligunt, qua est reuera coram Deo. Infra: Nobis inuisibilem, solius Dei oculis conspicuam, credere necesse est.*

3. *Ad amplectendam eo modo Ecclesia Vnitatem, nihil opus est ipsam oculis cernere, aut manibus palpate.*

SVADENTISTIS: I. *1. Rem. 3. Dabo legem meam in cordibus eorum, & ero eis in Deum, & ipsi erunt mihi in populum. q. d. Fuit cœtus externus Ecclesia legalis; at Christiana interna erit.*

II. *Luc. 17. Regnum Dei non venit cum obseruatione; neque dicent, Ecce hic, aut ecce illic. Ecce enim Regnum Dei intra vos est.*

III. *De cultu interno, Ioann. 4. Venit hora, & nunc est, quando veri Adoratores adorabunt Patrem in spiritu, & veritate.*

IV. *Heb. 12. Non accessistis ad tractabilem montem, Sinai veteris Ecclesie; sed ad Sion montem, & Ciuitatem Dei viuentis, nouam Ecclesiam spiritalem.*

V. *1. Pet. 2. Tanquam lapides viuæ superedificamini Domus spiritualis, Sacerdotium sanctum, offerentes spirituales hostias.*

VI. *Ecclesiam esse, creditur: ergo non videtur.*

AVTOR. *Ecclesia Dei verè est Visibilis. I. Sic S. Scriptura in meo Antichristo part. 2. q. 15. Adde Sic præfigurata est Ecclesia: Psal. 2. *Dabo tibi Gentes.* Etc. Psal. 21. *Conuertentur ad Dominum fines terræ. Isa. 49. Ecce isti de longè. &c. Ha. 54. Videbunt omnes fines terræ Salutare Dei.**

Dei. Isaia. 60. *Omnes isti congregati sunt. &c.*

2. Nec soli Deo cogniti: nam Isa. 61. *Sciatur in Gētib; semen eorum: Omnes, qui viderint eos, cognoscent eos, quia isti sunt Semē, cui benedixit Deus.* Dan. 2. Christus est lapis excisus crescens in montem magnum, qui impleuit totam terram.

3. Omnes tenentur se Ecclesiā adiūgere: Iuxta Isa. 60. *Ambulabunt gentes in lumine tuo: ergo con'pici debet.* Item dignosci ab hæreticis: Vnde *Splendor eius sicut lux; ne, ait August. l. 18. Ciuit. c. 32. credentes ad obscuri nominis sectam transseant.*

4. Gloria Christi debet necessariò ex gloria visibilis Ecclesiā clarescere. Hinc, 1. Tim. 3. *Eccl. sia Columna. &c. Et manifestè magnum est pietatis Sacramentum, sc. Incarnatio, quod manifestatum est in carne, iustificatum in spiritu, apparuit Angelis, prædicatum est in gentibus, creditum in mūdo, assumptum in gloria.* Et sic omnia, quæ dixit Scriptura de Christo incarnato Ecclesiā quoque inferunt manifestationē. Vnde Aug. epist. 48. *Quomodo confidimus ex Scriptura nos accepisse Christum manifestum; si non inde accepimus Ecclesiam manifestam?*

DICO AD I. Ieremias confert Verus Testamentum cum Nouo; non Ecclesiam cum Ecclesia. Neque lex in cordibus scripta infert Ecclesiam inuisibilem.

AD II. Loquitur ibi de suo aduentu primo, vel de gratia.

AD III. Agit ibi Christus de ritu modoque adorationis; non de loco: *tc. in spiritu,* contra corporales Iudæorum adorationes; & *Veritate,* contra Sama-

ritanorum falsitatem. Ita D. Thomas.

AD IV. Intelligitur per Sion Ecclesia triumphans, non Militans; ad quā spc, non reaccessimus. Ita Chryf. Theophil. S. Thomas.

AD V. Ecclesia dicitur spiritualis, nō secundum substantiam, vt Angeli; sed secundum Ordinationem; quia ordinatur ad spiritum, & dominatur in ea spiritus. Sic, 1. Cor. 2 dicitur *homo spiritualis:* 1. Cor. 15. *Corpus spiritale.*

AD VI. Non Ecclesia creditur; sed Sanctitas Ecclesiā; quæ est inuisibilis. Aut, Videmus cœtum Ecclesiā; quod autem is sit Ecclesia, hoc credimus. &c.

QVÆSTIO XXXVII.

An vera & Visibilis Ecclesia possit deficere?

LUTHERO-CALVINISTÆ apud Bell. l. 3. de Eccl. c. 11. docent Visibilem Ecclesiam interdum errare in fide & moribus sic, vt penitus deficiat.

SVADENT istis. 1. Quia, Adam & Eua à Deo apostatarunt. 2. Aaron torusque Istaël apostatarunt ad vituli latrām: Exod. 32. 3. Item tempore Helix. 3. Reg. 19. *Relictus sum ego solus:* Et illi 7000. nec Helix erant cogniti. 4. Tempore Christi pauci supererant fideles; tempore Antichristi, Luc. 18. *putasne Filius hominis veniens inueniet fidem?* 5. Non obstant factæ promissiones, quod non sit defectura: Nam *Leu. 28. promisit se populum non abiecturam; abiicit tamen, Osee, 2.*

AUTOR. Visibilis Ecclesia nunquā potest deficere. 1. Ita *Verbum Domini, quod manet in æternum,* in meo Antichristo p. 2. q. 15. 2. Quia Regnum Christi æternat, quod est Eccl. Visibilis. Pt 88.

Bb 3 Thro.

Thronus eius sicut sol in consp. eius, & sicut luna perfecta in aeternum &c. Ponam in saeculum saeculi semen eius, & Thronum eius sicut dies caeli. Dan. 2. *Suscitabit Deus caeli regnum, quod in aeternum non dissipabitur.* Luc. I. *Et regni eius non erit finis.* quae de Ecclesia Visibili dicuntur. 3. Donatistae dicebant, totam visibilem Ecclesiam perisse; solum in Africa paucos de ea superesse Donatistas: Quo; refutat S. Aug. in *Psa. 101.* Inuisibilem perire non posse Donatistae aequè, ac Luthero-calvinistae, asseriebant.

4. Ratio. Si aliquando sola esset inuisibilis Ecclesia; esset etiam aliquando talis impossibilis ijs qui extra eam sunt; Nam ingredi non possent eam, quam ignorant. Item: Illi, qui inuisibilem faciunt, aut palam profitentur fidem, aut non si palam; iam est visibilis: si non; iam nulla est Ecclesia & talis. Quia, Rom. 10. *Ore fit Confessio ad salutem: Nec est Ecclesia, vbi non est Confessio fidei.*

DICO AD I. Illi duo non erant Ecclesia, sed initium futurae.

AD II. Moyses erat summus Pontif. & Caput; is non erravit: Aaron tunc non erat Pontif. Nec totus populus defecit. Nam tribus *Leuierat Domini, congregatiq; sunt ad Moysen. &c.*

AD III. Iudaei non erant soli Ecclesia Vniuersalis. Nec Iudaei omnes defecerunt, sed solus Israel subiectus Regi Samariae; Populus Iudae subditus regi Ierolymitano.

AD IV. Tunc multi erant fideles. Ioann. 12. Act. 2. & 8. *Conueniebant viri religiosi ex omni natione.* Sub Antichristo fides erit; etsi minus eximia.

AD V. Fuit ea conditionalis pro-

missio: Ecclesiae autem facta est absoluta. Quin etiam, *Ego rogaui pro te, NE DEFICIAT FIDES TVA*, seu personalis, seu Christiana vniuersa, &c.

QVÆSTIO XXXVIII.

An Ecclesia Visibilis possit errare?

CALVINVS, *Instit. lib. 4. c. 8. §. 13.* Inuisibilis Ecclesia nec deficere, nec errare potest in necessariis ad salutem: in aliis potest. Sic ferè Lutherani.

SVADENT istis. 1. Quia, 3. Reg. 22. omnes Prophetæ 400. errarunt, excepto Michæa: 2. Isa. 56. *speculatores eius cæci omnes, nescierunt vniuersi.*

3. Pōtifex, Sacerdotes, omnisque populus clamauerunt: *Crucifige.* Et Apostoli fidem amiserunt: iuxta Matth. 26. *Omnes vos scandalum patiemini.* Et Marc. vlt. *Exprobrauit incredulitatem eorum.*

Duas tamen restrictiones apponit: 1. Si reiiciat Traditiones, & nihil extra Scripturam proponat. 2. Vniuersalis Ecclesia sola non errat, si non extendatur ad Episcopos; qui singuli sunt particularis Ecclesiae.

AVTOR. I. Ecclesia Vniuersa, etsi Dubitare in quibusdam possit; vt in Cōceptione immaculata B. V. Absolutè tamē & pertinaciter nequit errare in Credendis, aut Faciendis; siue ea proponat ex Verbo Scripto, siue Tradito: idque tam in Vniuersi fidelibus, quam in Episcopis repræsentatiuè.

1. Quia, sic in Euangelio Dominus: *Vide meum Antichristum par. 2. q. 15.* Adde 1. Tim. 3. *Ecclesia Dei est Columna & firmamentum Veritatis.* Non hic ait, *Scripturarum Custos*, vt Calvinus fingit. Nam fuit *Columna* tunc etiam Ecclesia, cum nulla esset S. Scriptura vsquam. Deinde, Eph. 5. *Vir caput est mulieris, sicut*
Cברי

Christus Caput Ecclesie in gubernando; itaque tenetur Christus ab ea remouere omnem; non Ignorantiam, vt vult Caluinus; sed errorem in fide, Hoc, non illa, damnabilis est.

2. Ecclesia est Sancta scilicet in professione fidei Sancta: quare nil continere potest, nisi Sanctum, id est, Verum, quoad Doctrinam fidei; & iustum, quoad præcepta morum.

3. Multa sunt de fide, non tamen ad salutem necessaria: Vt esse Scripturas Sacras: nã sine hac fide saluati sunt multi antè quam essent Scripturæ. Vnde si vera esset Caluini sententia, multa fidei dogmata possent in dubium vocari.

4. Sic Patres. Quare Aug in Ps. 118. *Disputare contra id, quod vniuersa Ecclesia sentit, i. solentissime in sania est.*

II. Nec Ecclesia repræsentatiuè, errare potest. Quia populi tenentur suos sequi Pastores: Luc. 10. *Qui vos audit, me audit.* Matth. 23. *Quacunque dixerint, facite.* Episcopi autem repræsentant Ecclesiam.

DICO AD I. Illi 400 fuerunt pseudoprophete in Samaritæ regno, at in Iudæa plures erant veri.

AD II. Istud omnes hinc, vt sæpè, non accipitur vniuersè, excepto nemine.

AD III. Illi habuerunt privilegiũ non errandi, vsque ad Christum: iuxta Ierem s *Peribit Lex a Sacerdote. &c.* Et pars populi clamabat. *Crucifige.* Apostoli tunc erant partes Ecclesie tantum materiales, & designati solum Episcopi: nã status Ecclesie coepit in die Pentecostes perfectè. Et ij reprehenduntur de infidelitate quoad resurrectionem, nõ quoad cetera: Fidem autem resurrectionis

nondum acceperant, Ioann. 20. Luc. 18. Et Magdalena, B. V. Maria. &c. interim ardebant fide, spe, & Charitate.

Q V Æ S T I O XXIX.

ECCLESIE *Luthero-Caluinista* NOTIS quid inest veri?

LUTHERVS lib. de Conciliis; Notas septenas designat, & Legitimas. 1. Prædicationem Euangelii; 2. Administrationem Baptismi. 3. Vsum Eucharistie. 4. Vsum Clauium 5. Electionem Ministrorum. 6. Orationem, Psalmosiam, Catechisum. 7. Mysteriũ Crucis interna vt pusillanimitas, terror; externa, vt persecutio &c.

Sic & CONFESSIO Augustana art. 6. in Apolog. Bientius, Cen. unario ei &c.

CALVINVS *Inst.* l. 4. c. 1. § 9. 10. 11. & Calviniste, priores quinq; reducunt ad duas: Prædicationem Verbi sinceram, & Vsum Sacramentorum. Addunt Constantiam in Confessione fidei, & Obedientiam in Ministros Verbi.

PRÆDICATIONEM hinc

SVADENT Bientius, Melanchthon, Caluinus. 1. Ioann. 10. *Oue mee Vocem meam audiunt.* Ergo vbi Auditus Verbi, ibi & Ecclesia. 2. Melanchthon, vbi est Verbum mundans, ibi est Ecclesia. Eph. 5. *Mundans eam lauacro fidei.* 3. Caluinus Matth. 18. *Vbi sunt duo vel tres. &c.* 4. Bientius, Ioann. 10. *Illos dixit Deos, ad quos sermo Dei factus est. &c.*

AUTOR. Nihil sufficientes hæ Notæ sunt ad demonstrationem Ecclesie; & vixdum ad probabilitatem.

I Quia, Notæ debent esse propriae, non communes: at Prædicatio cunctis Sectis est communis adeo, vt quantumuis inter se pugnent, singulæ sinceram veramque eam se habere pertendant. *Luthero-Caluinista* fatentur suam Prædicationem non carere Nãuis: vt Lutherus *lib. de Ecclesia.* Verbum Dei est Nota; licet aliis magis, aliis minus purè prædicetur. Caluinus, §. 12. idem fatetur.

2. Quia,

2. Quia, Notæ esse notiores debent illo cuius sunt Notæ: At de Vera prædicatione controuertitur, de receptione Verbi in animis nescitur: Et de vero sensu Scripturæ solum scitur ex testimonio Ecclesiæ, teste August. l. de ueritat. credend. c. 14. Brentius l. de Conf. Wirtenb. ait, Ecclesiam habere ius & Testandi de Scriptura, & Interpretandi eam. Calvinus, 4. c. 1. §. 5. Eam esse Custodem Scripturæ, Melanchthon. in Locis. requirit testimonium Ecclesiæ ad lites dirimendas. At notior esse debet Custos, quam res custodita; Doctor, quam doctrina: Ecclesia, quam Scriptura; non contrà.

3. Quia, Notæ sunt inseparabiles à vera Ecclesia: at aliquando in Veris Ecclesiis Corinthiorum, & Galatarum nõ erat sincera Prædicatione; 1. Cor. 1. Gal. 1. Neque tamen errabant obstinatè, sed ignorabant. Item in falsa Ecclesia subinde potest esse vera prædicatione: Vt apud Schismaticos.

DICO AD I. Auditus Verbi uerus interior nemini est notus: ergo nec Nota.

AD II. Mandatio item interna & ignota est.

AD III. Id docet ubi sit Christus; non ubi Ecclesia. Vbi hæc est, ibi & Christus est; non semper contrà. Dein, congregati in Nomine meo, id est. Autoritate mea Vicario relicta meo: non cuiunque.

AD IV. Non prædicatione, sed Receptio Verbi facit Deos; at hæc ignota est. Et Ecclesia fuit ante Scripturam; ideoque notior, ut Testis huius. &c.

II. VSVS SACRAMENTORVM

non est Nota. 1. Quia, de hoc non illoquet inter Lutheranos & Calvinianos: &c quippe ideo separatos ab sese & aliis. 2. Quia, Ecclesia est notior Vsu; hic enim pendet ab illa, ceu & Scriptura. 3. Quia, Corinthiorum Ecclesia erat uera; & tamen Synaxios vltum non sincerum habebat.

III. ORATIO & PSALMODIA non est Nota: Quia, est exterior & cõmunis: interior est ignota nobis.

IV. PERSEVERANTIA in Confessione fidei non est Nota: 1. Quia, hæc tam est dubia quam prædicatione, vel Vtus Sacramentorum. 2. Quia, Lutherani aiunt, eam ante Lutherum diu cessasse in publico; sed latuisse inuisibilem. 3. Nulla Secta perseuerauit: nec potuit.

NOTÆ VERÆ.

1. CATHOLICA: 2. Antiquitas: 3. Duratio: 4. Multitudo credentium: 5. Successio Episcoporum. 6. Doctrinæ Consensus: 7. Vnio mēbrorum: 8. Sanctitas Doctrinæ: 9. Efficacia Doctrinæ. 10. Sanctitas vitæ. 11. Miracula. 12. Prophetiæ donum. 13. Confessio aduersariorum. 14. Infelix exitus hæreticorum. 15. Felicitas Romano-catholicorum. *Has multi renocant ad quatuor: Vnam, Sanctam, Catholicam, & Apostolicam, iuxta Concilium*

eilium, Constantinopolitanum quas fugiunt
Sectarii.

Q V Æ S T I O X L.

ECCLESIAE Romano-catholicae
Notis quid veri subest?

LUTHERO-CALVINISTÆ videri, dici-
que affectant CATHOLICI; vt pleriq;
hæretici, teste *August. lib. contra epist. funda-
menti c. 4.* noique vocitant Papistas, Roma-
nenses, Pontificolas, idololatrias, Panico-
las. &c.

AUTOR. 1. Ante MC. annos Ro-
manensis idem fuit quod Catholicus,
teste *S. Ambr. in funebri Satyri.* 2. Et
Chry. hom. 33. in Acta, docet rectè nos vo-
cari ab Vniuersali Rectore Ecclesie, scil.
Papa. 3. *Cyrillus Catech. 13. Si ueris
in urbem aliquam, non peras ubi sit Domus
Dei; nam & hæretici dicunt se habere: Sed,
ubi Catholica Ecclesia: id enim nomen huic
proprium est.* Ita Patres apud *Beil. l. 4. de
Ecc. c. 4. Chryl. hom. 33. in Act.* Nobis
nullus uir nomen dedit, sed Fides uisa. *Pas-
cianus epist. ad Sympronium: Christianus
mibi nomen est; Catholicus uerò co-
gnomen: illud me nuncupat; istud ostendit.*

II. LUTHERO-CALVINISTÆ Catho-
licam oppugnant ANTIQVITATEM: vt,
1. *Caluinus Inst. l. 4. c. 2. §. 3.* Ex ea inui-
ctum peti argumentum nequit. Nam *Isaël
senior* *Ilaaco;* & tamen eiectus est. 2. Mu-
tatio in Papatum non tota simul facta est, sed
paulatim irrepserunt errores, vt certum tē-
pus ostendi non possit. 3. Insignis tamen
deprauatio accidit sub annum 600. cū *Pho-
cas* Papæ concessit titulum, *Caput Ecclesie,* &
aperuit Ecclesiam Pantheon. Ita *Magdeb.*
& plerique Lutherani. 4. *Caluinus in
præf. Inst.* ait, Suam Ecclesiam non esse no-

vam, sed Antiquissimam, à Christo funda-
tam; sed non uisam diu, nunc apparuisse.

AUTOR. 1. Sicut Deus prior dia-
bolo; sic uera antiquior esse falsâ debet
Ecclesia. Nam, *Matth. 13.* prius semina-
tum bonum semen, quam zizania.

2. Et Catholica dicitur, quia omni
tempore durauit: Apostolica, quia ab
Apostolis fundata est.

3. Quia, in omni Nouatione religi-
onis demonstrari possunt, 1. *Autor,* 2.
Dogma, 3. *Tempus,* 4. *Locus,* 5. *Oppu-
gnatore eius,* 6. *Cetus succrescens.* At ue-
ræ Ecclesie Autor est Christus (vnde ap-
pellamur) prædicare incipiens Euange-
lium anno XV. Imperii Tiberii, in Iu-
dæa; contradicentibus scribis; cum par-
uo cœtu Apostolorum. Nec ullam o-
riginem aliam nostram docere vnquam
possunt hæretici ulli; Nec autorem aliū:
Nec tempus certum nostræ defectio-
nis; Nec Locum: adeo Vniuersalis Con-
sensus cum vno Capite semper liquidò cō-
stitit: Nec ullum contra Romanos Cō-
cilium fuit celebratum legitimum, nisi
hæreticum: Nec Rom. Ecclesia ulli alte-
ri maiori seu minori adhæsit vnquam.

4. Hoc argumentum ab Antiquitate
S. Patribus semper fuit validum & inui-
ctum contra hæreticos.

DICO AD I. *Ismaël* non fuit fi-
gura Religionis; *Gal. 4. Hæc enim sunt
duo Testamenta, duo sibi Abrahæ.*

AD II. Nec uilla hæresis facta est to-
ta simul; sed paulatim.

AD III. At post annum 670. cele-
bratum est Conciliū VI. generale, quod
ipsi hæretici faciunt permagni; vt par.
Et *Iustinianus senior,* annis ante *Phocæ
fere 100.* uocauit Papam *Caput Ecclesie:*

Bb item.

itemque & Concilium Chalcedonense. Et Antichristus pugnabit contra omnes Deos; ergo aperiens Pantheon. Papa non est Antichristus: Inuocatio autem Sanctorum fuit ante S. Gregorium: quod mendaciter negat Melancthon.

AD IV. August. lib. 3. de Baptismo: *Donatistarum Ecclesia si perit, unde ergo Donatus apparuit?* 2. Falsumne istud Matth. 6. *Porta inferi non prauat &c.* Matth. ult. *Ego vobiscum sum usque. &c.* 3. Si latuit; aut fidem confitebatur; ergo manifesta fuit; aut non confitebatur; ergo Ecclesia Nulla fuit, Nam aiunt Luthero-caluinista Notam Ecclesie esse Confessionem. 4. Dein; gloriam Ecclesie mirificam fore predicarunt propheta; omnes mendaces forent, si latuisset. 5. Et semper haereses fuerunt; ea que ab Ecclesia vera segregata contra ipsam.

III. LUTHERO-CALVINISTAE de sua DVRATIONE male sperant. CALVINVS in praef. Cetech. Geneuens. *De posteritate sic sum anxius, ut tamen vix cogitare audeam. Nisi enim Deus mirabiliter e celo succurrerit, videre mihi videor extremam barbariam orbi impendere. Atque vinam non paulo post sentiant filij nostri, fuisse hoc verum potius vaticinium, quam coniecturam.* Quia sectam sciebat suam merè humanam esse. Sic & MAGDEBURGENSES in praef. Cent. 2.

LUTHERVS vix cepit anno 1517. iam Cinglius anno 1525. ab eo deseiuit: Anno 1527. Anabaptista plucimos ei abstraxerunt: Reliqui vix vlli puri remanserunt, vt Illyricus conuertitur in praef. Centur.

CALVINVS anno 1548. defecit à Cinglio, eum plerisque Helueticorum oppidis. Calvinista mox secti sunt in Libertinos in Gallia, Puritanos in Anglia, Trinitarios in Polonia,

Samofatenos in Transylvania: iam Armenianos & Gomorristas in Hollandia, in Mitiores per Palatinatum Rheni.

AVTOR. Perstat DVratio Catholica. I. Quia est, Dan. 9. *Regnum, quod in aeternum non dissipabitur.* Act. 3. *Si est ex hominibus Concilium hoc, aut opus, dissoluetur; Si verò ex Deo est; non pote iis dissoluere.* At haeretici, 2. Tim. 3. *Vltra non proficient.* Aug. in Psal. 57. *Multa haeresis iam emortua sunt. Cucurrerunt in rivis suis, quantum potuerunt; decurrerunt, siccati sunt rivus; vix eorum memoria reperitur, vel quia fuerint.* E contra, Leo serm. I. de Apost. *Augetur persecutionibus Ecclesia: semper Dominicus ager segete ditiore vestitur, dum grana, quae singula cadunt, multiplicata nascuntur.*

2. Quia, ante Lutherum fuit solum Paganismus, Iudaismus, Mahumetism' Graeci Nestoriani, Hussita, & Romana Ecclesia: Et Lutherani fatentur apud nullos istorum veram Ecclesiam fuisse; ergo aut apud Romanam fuit; aut perit stirpitus: quod fieri nequit.

IV. AMPLITVDO autem eius successiva omnes orbis oras comprehendit.

V. LUTHERO-CALVINISTAE nullam habent SVCCESIONEM EPISCOPORVM ab antiquo.

IACANT tamen; 1. Legitimè vocatimus à populo & magistratu ad Episcopatus; non intus sumus.

2. Papista fidem veram deseruerunt; ergo non sunt Episcopi amplius.

3. Caiphas successit antiquis Pontif. nec tamen ab eo petierunt ordinationem Apostoli. Hac Brentius.

4. CALVINVS Instit. l. 4. c. 2. 3. Non numeramus Episcopos Asiae, Africae, Aegypti; quia perit ibi ista successio.

5. Idem'

3. Idem, In Græcia perstat Successio; nec ramentum est vera Ecclesia.

AUTOR. SUCCESSIO EPISCOPORVM est apud Nos Omnino **APOSTOLICA**, index, Ecclesieque Nota. At apud Lutherocaluinistas nec Ordinatio est Episcoporum, minus Successio: ergo neque vera Ecclesia. Hoc ariete semper S. Patres euerterunt hæreses. 1. Nec enim potest Ecclesia esse sine Pastoribus, teste Scriptura & S. Patribus: Et ij semper habiti sunt pro legitimis soli, quorum Successio & Ordinatio ab Apostolis descendit: omnes alij fures, qui ascendunt aliunde. 2. Sicut enim in Lege Sacerdotium per carnalem generationem propagabatur, ita in Nouo Testamento, per Ordinationem: Vnde 1. Tim. 4. *Noli negligere gratiam qua in te est; qua data est tibi cum impositione manuum Presbyteri*. Prisci hæretici eo studiosius obseruabant Ordinationem; quo plus eos deficiebat Successio.

DICO AD I. Quomocumque facta fuerit Electio Episcopi; Ordinatio semper vna fuit sui que similis, facta ab Episcopis. Hac carent hæretici hodierni.

AD II. Calumnia est; dein & controuersia; qua nil probatur.

AD III. Sacerdotium Aaronicum durauit solum ad vsque Christum, vti temporale: Nonum Sacerdotium Successionem habet Christo, non Caiphæ.

AD IV. Si perijt ibi Successio, ergo & Ecclesia: at apud nos constat Successio; ergo & Ecclesia constat. Perijt ibi quidem Successio particularium Ecclesiarum; at non eis perijt Successio Vniuersalis Romæ.

AD V. Hæreses notoriæ in Græcia

interruperunt legitimam Successionem; sicut & in Septentrione.

VI. LUTHERO-CALVINISTÆ non habent **CONSENSVM DOCTRINÆ** cum S. Patribus; sed cum damnatis hæreticis.

DISSENTIUNT à S. Patribus **LUTHERANI**, testibus Centuriatoribus, qui singulis Centurijs subtexunt cathalogum Patrum, quæ nobiscum docent; vocantque *Nanos Patrum*. Vide *Bell. l. 4. de Eccl. c. 9.*

CALVINVS in Instit. passim fatetur, oppugnans Nostra, se toti repugnare Antiquitati. Vt de libero arbitrio, se nullum sequi, excepto Augustino: Quem & ipsum tamen mox reiecit: Vt, de subiectione Christi sub Patre, & iam quoad Diuinitatem: De concupiscentia: De satisfactione.

CONSENTIUNT cum hæreticis damnatis per primos 700. annos: de quibus catalogizant &c. Irenæus, Hier. Epiph. Philastrius, Augustinus, Theodosius, Damascenus, &c. Nam reuocant damnatam hæresin: 1. Simonianam & Eunomianam, *de Sola fide*. 2. Florinianam, *Deum esse causam peccati*. 3. Origenis: *Adam perdidisse imaginem Dei*. 4. Pepuzianam, *de mulierum Principatu in Ecclesiasticis*: 5. Procli, *Concupiscentiam esse peccatum*. 6. Nouatianam; *de Pœnitentiæ contemptu*. 7. Sabelianam, *de Vna Persona in Trinitate*. 8. Manichæanam, *de seruo arbitrio*. 9. Donatistarum, *Ecclesiam solis constare iustis: Visibilem perisse Eccles. Romouendas, aras, templa, Sacerd &c.* 10. Aërianam, *contra homouesiam*. 11. Arianam, *de neglectu orationis pro defunctis*. 12. Vigilantii & Iconoclastarum, *de hagiomachis imaginum, reliquiarum, Sanctorum*. 13. Petrobrusinam, *de idololatria Missæ*. 14. Iouinianam, *de baptizatorum impeccabilitate; contra ieiunium, de Virginitatis & Con-*

ingij equali merito. 15. Pelagianam; *Nasci infantes sine peccato originis, & omne peccatum actuale esse mortale.* 16. Nestorianam, *Duas in Christo personas esse: Et in asseruata Eucharistia extra usum non esse Corpus Christi.* 17. Eutychianam; *in Christo unam esse naturam.* 18. Lampe-tianam, *Vota monastica non obligare.* 19. Xenaiianam Perſæ: *Christi & Sanctorum imagines non venerandas.* 20. Sacramentariorum; *Christi carnem non esse in Eucharistia; sed solam figuram seu Efficaciã.*

VII. LUTHERANI & CALVINIANI, ut in multis conspirent, in multis tamen mirifice dissentiunt: ad eod nullam habent VNI-ONEM MEMBRORVM, seu vno cum Capite, seu inter sese.

1. LUTHERVS lib. de Votis monast. *Mendacia certius dignoscere non potest, nisi quando sibi metipsis contraria sunt. A Deo enim ita ordinatum est, ut impii semper seipſos confundant.* Ioann Cochleus in Septic-pite collegit LUTHERI contradictiones, deque eor-ticulo vno 36. sententias: 2. Confessionem Augu-ſtinam toties recoxerunt, ut ipsi nesciant nunc, quæ ve-ra sit, teste Harmonia Fabritii. 3. Lutherani vix dum nati, simul scissi sunt in Anabaptistas, Confessionistas, Sacramentarios, &c. quorum odia pugnaque vide in Bell. l. 4. de Eccl. c. 10.

CALVINVS in prefat. Instit. ait, mirum non esse, si e sua religione mox orientur sectæ contrariæ; nam id & Apostolorum accidisse Ecclesiæ; e qua prodierunt Simoniani, Nicolaitæ, &c. Sathan enim semper bono semi-nizania superfeminat. 2. In Inst. l. 4. c. 13. §. 14. Ex Vnione mutua Papistatum li-quet, non veram eorum esse Ecclesiam: tot enim sunt Schismata, quot monasteria. olim Monachi ad Ecclesiâs Ordinariorum con-currebant; iam monasteria singula propriû habent altare. 3. Sectas habent Thomista-rum, Scotistarum, &c.

AUTOR. Mirifica semper VNI-O-MEMBRORVM & vno cum Capite, & Inter sese, extitit in Ecclesia vera. Adeo omnes retro sæculorum Scriptores, tot

tamque diuersarum nationum ac lin-guarum; tot & Pontificum, & Concili-orum Decreta, & dogmata, contra tot hæreses, Schismata, morumque corru-ptelas ac rituum, &c. semper consense-runt, ut hodieque: Quia omnes sensû suum sensui vnus Capitis subiecere; & inter sese Vnum sentire. Vide Bell. l. 4. c. 10. *Nec enim, I. Cor. 14. dissensionis est Deus, sed pacis.* Et Matth. 12. *Omne re-gnum in se diuisum desolabitur.*

DICO AD I. Ecclesiæ veræ do-ctrina per se gignit Vnionem; hæresis ve-rò per se parit diuisionem. Et in Ecclesia est norma componendi dissensionem subortam, determinante vel Papa, vel Concilio: pertinaces autem eiicente, ut hæreticos: At apud hæreticos non est regula modusque conciliandi, vel eiici-endi, vel terminandi lites.

AD II. Mendacium est, Monachos olim temper in parochiis synaxes egisse; nam & proprias aras & sacra habuerunt, uti hodie monasteria. Nece sunt Schif-mata, cum aræ materialiter plures sint, formaliter vnæ.

AD III. Scholastici non dissenti-unt in rebus fidei, sed adiaphoris: secus hæretici; quorum lites de articulis fidei vide in Hosio libr. I. contra BRENTI-VM, &c.

VIII. LUTHERO-CALVINISTIS nulla est SANCTITAS DOCTRINAE. 1. Lutherani e-uehunt spiritum præsum; & tamen fides eorum tollit Oracionem Dominicam: Nam si credo, Nullum me habere peccatum, mentior orans, *Dimitte nobis debita nostra &c.*

CALVINISTÆ sciunt, Anabaptistas cer-tò credere, se esse iustos; & tamen eos dam-nant, negantque posse iust fieri, nisi conuer-tantur. Item docent, *Omnia absoluta ne-cessitate euenire; Deum esse causam peccatorum:*

Luthe-

Lutherani verò ab hoc abhorrent pluri-
mi.

AUTOR. Ecclesia S A N C T A est: quia professio eius est Sancta seu Fidei, seu Morum: adeo Pl. iis est *Lex Domini immaculata, testimonium fidele, preceptum Domini illuminans.* Sola igitur ea est Vera: alia nulla, seu Paganorum, seu Philosophorū, seu Mahumetistarū, seu Iudæorum, seu Hæreticorum, seu Lutherocaluinistarum: ob complura quæ continet absurda. *Bell. l. 4. c. 11.* At verò, Aug. l. 2. Ciuit. c. 28. *Nihil in Christianis Ecclesiis turpe & flagitiosum spectandum, imitandū, proponitur: ubi veri Dei aut precepta insinuantur; aut miracula narrantur, aut dona laudantur, aut beneficia postulantur.*

IX. EFFICACIA DOCTRINÆ nota est Ecclesiæ, per eam omnes orbis oras conuertentis; testibus ipsis Centuriatoribus ordine sæculorum: de sua Nouitate nil tale valentibus memorare.

X. DOCTORVM in Ecclesia vera S A N C T I T A S mirifica est: vt Bernardum, Dominicum, Franciscum ipsi fateantur sanctos fuisse, Lutherus *l. de Captiuit. Bab. c. 2.* Melanchthon, *in Apologia art. 5. & 27.* At hæresiarcharum superbia fuit semper non ferenda: Inprimis Lutheri & Lutherani populi, testibus ipsis Lutheranis. *Bellarminus lib. 4. cap. 13.*

XI. LVTHERO-CALVINISTIS nulla est M I R A C V L O R V M G L O R I A.

LVTHERVVS, teste *Steph. bylo.* tentauit de sua discipula demonem eiecit; at periculum erat, vt ipse periret. Nescium in Albi subuersum nitebatur vanis murmurationibus refacere: at mortuo canebar, teste *Cochlæo in Actu Lutheri anno 1523.* Sic an. 1558,

in finibus Poloniæ Matthæus prædicans persuasum, vt se mortuum fingeret, ve è mortuum effecit, testibus *Lindano in Dubitatio, Alano Capo l. 6. Dial.*

Similem attentationem Caluini testatur *Bolfecus in vita eius cap. 13.* Iniuriam, ait Caluinus, faciunt nobis, qui miracula exigunt; cum Doctrina nostra sit perantiqua, & Apostolorum ac Martyrum confirmata miraculis: Nec Baptista patrauit vllum miraculum; *Ioann. 10.*

AUTOR. Ecclesia vera Luxit, Lu-
cetque M I R A C V L I S veris; quæ ad no-
uam olim fidem necessaria erant, & suf-
ficientia ad insignem demonstrationē.
1. Teste S. Scriptura de Moyse, Iosue,
Helia. &c. de Christo, Apostolis. &c. 2.
Nulla lecta villo claruit vnquam miracu-
lo teste. *Bell. c. 14.*

XII. LVTHERO-CALVINISTIS
nullum est P R O P H E T I Æ D O -
N V M.

LVTHERVVS se ipse iactauit prophetam & Heliam Germanicum, teste *Cochlæo anno 1525.* Prædixit anno 1521, si duos adhuc prædicaret annos, fore vt euasceret Papa, Cardinales, Episcopi, Monachi, turres, campana, Missæ; prædicauit fere XXII. annis post, mortuus anno 1546. & illi sunt, eruntque. 2. Thomas Muncerus se Gedeonem venditaur; rusticos in arma vocauit; prædixit v. storiæ certam, globolque manicâ se excepturum. At illi cæsi, captus ipse securi percussus est. 3. Anno 1531, dixerunt diem iudicii instare; agri, aræque cessant; datus ad est dies; sed non iudicij nisi de sua falsitate. Teste *Cochlæo.*

CALVINVS sua sibi fata cecinit; vt supra ostendi.

AUTOR. In Romana Ecclesia sole clarior viget Prophetia, gratis data.

XIII. LVTHERI, lib. contra Anabaptistas, C O N -
F E S S I O est. *Fatemur plurimum esse boni Christiani; imò omne bonum Christianum; atque illinc ad nos deuenisse. Quippe fatemur, in Papatu veram esse Scripturam, verum baptismum, verum Sacramentum altaris, Veras Clauis ad remissionem peccatorum, verum prædicandi officium, verum Catechismum. Dico insuper sub Papatu veram Christianitatem, imò verum nucleum Christianitatis esse.*

CALVINVS *Inst. c. 10. §. 17.* S. Bernar-
dum *Pium Scriptorem. &c.*

AVTOR. Vera est CONFESSIO de Veritate Ecclesiæ Romanæ, Ethnicorum, Iudæorum, Hæreticorum, Turcarum. &c.

XIV. LUTHERO-CALVINISTARVM, omniumque hostium Ecclesiæ, infelix semper exitus fuit.

XV. Felix autem Prosperitas, cum Deo, Ecclesiæ veræ fuit, est, erit.

VII. DE CLERICIS.

QVÆSTIO XLI.

Rectene hi Clerici, isti Laici appellantur?

LUTHERO-CALVINISTÆ, quod rem attinet, haud negant, ministerium Verbi & Sacramentorum non ex æquo ad omnes pertinere: vocem tamen Cleri auersantur.

LUTHERVS lib de abroganda Misa priuata, par. 1. *Quo in nostra translatio habet? Non dominantes in Cleris, inter pretu incuria fait, qua fecit, in Clerum hoc loco intelligunt, quos nunc à Laicis discreuit in pia hominum translatio. Infra Hoc dixisse contenti sumus: Christianum populum esse simplicem; in quo prorsus nulla secta, nulla differentia personarum, nullus clericus, nullus Laicus, nullus natus, nullus rarus, nullus Monachus esse debeat.*

CALVINVS Instit. l. 4. c. 4. § 9. *Hæc appellatio aut errore, aut certo ex praua affectione nata est: cum tota Ecclesia Clerus, id est, hereditas Domini, à Petro dicatur: Idem ad 1. Pet. 5. Vtinam Patribus nunquam venisset in mentem, ut hac voce uterentur. Gal. 3. Omnes enim vos unum estis in Christo Iesu.*

AVTOR. I. Distinctio Clericorum & Laicorum est omnino Christi, Ioa. 15. *Ego elegi vos, scilicet turba.* 2. Est Apostolica, 1. Pet. 5. *Non Dominantes in Cleris.* 3. Est Canonica in descriptis à S. Cle-

mente Canonibus Apostolorum, Can. 3. 12. 15. 4. Est ea antiquissimorum Patrum, & Conciliorum: apud Bellarm. lib. de Clericis c. 1.

II Vnitatis & Simplicitas populi Christiani est, quæ describitur eph. 4. *Vnus Dominus, una fides, unum baptisma, unus Deus & Pater omnium.* Vt unum dicant, idem sentiant, & non sint in eis schismata. Hæc simplicitas procul à Lutheris caluinistis exulat. 2. Nec Cleri & Populi distinctio cum Vnitate ea pugnat magis, quam membrorum diuersitas cum Corporis Vnitate. 1. Cor. 12. *Si totum corpus oculus; ubi auditus? &c. Et si omnia essent unum membrum, ubi Corpus? Nunc autem multa sunt membra, unum autem corpus.* 3. S. Petrus uice, Cleri, alludit ad Leuitas, Deut. 18. Num. 18. à quibus fors natiuitatis transit ad Christianos forte Electionis.

SVASIONES contrariæ ex his conuertuntur.

QVÆSTIO XLII.

Ius Eligendi, Ordinandiq. Pastores, seu Ministros estne Populi, an Episcoporum?

LUTHERVS lib de potest. Papa. Illyricus & Centuriatores, Brentius, & Kemnitius &c. Itemq. CALVINVS Instit. l. 4. c. 3. §. 15. *Habemus esse hanc Legitimam ex Verbo Dei Ministri vocationem.* 1. *Ubi ex populi consensu & approbatione creantur, qui uisi fuerint idonei.* 2. *Praesertim Electioni debent Pastores; ne quid per leuitatem, vel per mala studia, vel per tumultum à multitudine peccetur.* Voluntigitur: *Vocare & Eligere, Populi esse, Iure diuino; non Papæ, non Principis, non Canonorum: 1. Ordinare*